

Banská Bystrica 19. mája 2016
POZ 717-2002/OZ 203018 II/45-2016

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 11. septembra 2014 majiteľom VISIO, s. r. o., Pri Habánskom Mlyne 16, 811 04 Bratislava, v konaní zastúpeným patentovým zástupcom Ing. Petrom Hojčušom, Patentová a známková kancelária, Osuského 1/A, 851 03 Bratislava 5 (ďalej „majiteľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 717-2002/OZ 203018/I-86-2014 zo 6. augusta 2014 vo veci návrhu na zrušenie ochrannej známky č. 203018 „Podlahové CENTRUM“, podaného navrhovateľom CHICO, s. r. o., Bullova 19, 841 01 Bratislava (ďalej „navrhovateľ“), na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. POZ 717-2002/OZ 203018/I-86-2014 zo 6. augusta 2014 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 717-2002/OZ 203018/I-86-2014 zo 6. augusta 2014 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach (ďalej „zákon o ochranných známkach“) na základe návrhu kombinovaná ochranná známka č. 203018 „Podlahové CENTRUM“ (ďalej „napadnutá ochranná známka“) zrušená v celom rozsahu, a to s účinnosťou od 13. decembra 2013. Navrhovateľ odôvodnil návrh na zrušenie tým, že napadnutá ochranná známka nebola a nie je používaná v Slovenskej republike v posledných piatich rokoch vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré je zapísaná.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že majiteľ neunesol dôkazné bremeno a relevantným spôsobom nepreukázal, že napadnutá ochranná známka bola predmetom skutočného používania vo vzťahu k tovarom a službám v triedach 1, 2, 6, 17, 19, 27, 35, 37 a 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach, pričom majiteľ ani nepoukázal na žiadne oprávnené dôvody jej nepoužívania. Uvedené vyplynulo zo zhodnotenia dokladov, ktoré majiteľ predložil za účelom preukázania používania napadnutej ochrannej známky. V tejto súvislosti prvostupňový orgán uviedol, že používanie napadnutej ochrannej známky preukazované dokladmi predloženými v predmetnom prípade majiteľom nemožno považovať za skutočné používanie, ktoré je v súlade so základnou funkciou ochrannej známky, ktorou je garantovať spotrebiteľovi alebo koncovému používateľovi identitu, pôvod tovarov a služieb tak, že mu umožní bez možnosti zámieny rozlíšiť tovary a služby majiteľa ochrannej známky od ostatných tovarov a služieb iného pôvodu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom sa nestotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a zastával názor, že prvostupňový orgán neposúdil predložené doklady o používaní napadnutej ochrannej známky správne, a to z dôvodu, že nepoznal pozadie používania.

Majiteľ poukázal na to, že mal vlastnú veľkopredajňu „PARKETT PLUS“, v ktorej predával parkety, podlahové krytiny a ostatné tovary s tým súvisiace. Z dôvodu platobnej neschopnosti túto spoločnosť prevzal iný subjekt, a preto nebolo možné predložiť staršie doklady preukazujúce používanie napadnutej ochrannej známky od roku 2009. Doplnil, že zachovanie práv sa riešilo licenciou pre spoločnosť PARKET STORE, s. r. o.

Ďalej sa majiteľ vyjadril k významu napadnutej ochrannej známky, pričom konštatoval, že v danom prípade nejde o produktovú ochrannú známku, ale o ochrannú známku zastrešujúcu centrum – predajňu, kde sa nárokované tovary a služby ponúkajú a predávajú. Berúc do úvahy uvedené majiteľ vyjadril nesúhlas so záverom prvostupňového orgánu o zrušení ochrannej známky, pričom poukázal na to, že napadnutá ochranná známka sa používa v spojení s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná v registri, v obchodnej korešpondencii či v reklame. V tejto súvislosti podotkol, že § 9 ods. 2 zákona o ochranných známkach umožňuje aj iné, v príslušnom ustanovení neuvedené používanie ochrannej známky.

S poukazom na licenčnú zmluvu uzavretú medzi majiteľom a spoločnosťou PARKETT STORE, s. r. o. majiteľ uviedol, že v zmysle ustanovenia § 9 ods. 4 zákona o ochranných známkach sa za používanie ochrannej známky majiteľom považuje aj jej používanie so súhlasom majiteľa. V nadväznosti na uvedené doplnil, že za súhlas je možné považovať aj ústny súhlas, a teda aj používanie napadnutej ochrannej známky spoločnosťou PARKETT STORE, s. r. o. pred dátumom účinnosti licenčnej zmluvy považoval za používanie napadnutej ochrannej známky.

Majiteľ vyjadril presvedčenie, že predloženými dokladmi (7 akciových letákov z rokov 2012 a 2013, vizitka licenčného používateľa) preukázal používanie napadnutej ochrannej známky v rozhodnom období v spojitosti s tovarmi a službami, pre ktoré je napadnutá ochranná známka zapísaná v registri. Čo sa týka služieb v triedach 35, 37 a 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, majiteľ uviedol, že tieto sú neoddeliteľne spojené s tovarmi v tovarových triedach.

Letáky predložené ako doklady preukazujúce používanie napadnutej ochrannej známky boli podľa vyjadrenia majiteľa uložené v stojanoch pri vchode do vzorkovne predajne PARKETT STORE v Bratislave – Petržalke. Okrem toho boli predmetné letáky roznášané aj do schránok v Petržalke, pričom túto činnosť si spoločnosť PARKETT STORE zabezpečovala individuálne. Rovnako ako v prípade roznášania letákov, aj samotnú tlač letákov a vizitiek si spoločnosť PARKETT STORE zabezpečila svojpomocne a vzhľadom k tomu neexistujú žiadne relevantné doklady preukazujúce vyššie uvedené skutočnosti. Keďže majiteľ predajne mal odložených zvyšných zopár kusov letákov, len tieto mohli byť v predmetnom prípade predložené za účelom preukázania skutočného používania napadnutej ochrannej známky. Pokiaľ ide o vizitky p. K., majiteľ zdôraznil, že bez jeho súhlasu by ochranné známky iného majiteľa na vizitkách neboli uvádzané. Tlač vizitiek je pritom možné jednoznačne datovať do obdobia, od kedy je napadnutá ochranná známka používaná na reklamných a propagačných letákoch, t. j. po 1. marci 2012, čo spadá do 5-ročného rozhodného obdobia.

Z predložených dokladov podľa majiteľa vyplýva, že napadnutá ochranná známka bola v rozhodujúcom období skutočne používaná v podobe, v akej je zapísaná v registri ochranných známk. Na doplnenie majiteľ poznamenal, že pri posudzovaní používania ochrannej známky je potrebné zobrať do úvahy všetky skutočnosti a okolnosti majúce vplyv na určenie toho, či je obchodné využitie ochrannej známky reálne. V predmetnom prípade pritom ide o používanie napadnutej ochrannej známky na základe licenčnej zmluvy, ide o ochrannú známku, ktorá sa nepoužíva priamo na označenie tovarov a služieb, ale v spojení s nimi a v reklame, a ide o jednu predajňu na území Slovenskej republiky, pričom v konečnom dôsledku nejde o tovary dennej spotreby. Rozsah a frekvencia používania napadnutej ochrannej známky bola podľa názoru majiteľa primeraná uvedeným skutočnostiam.

V súvislosti z rozsudkom Európskeho súdneho dvora vo veci C-40/01 Ansil BV vs. Ajax Brandbeveiliging BV, na ktorý poukázal prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí, majiteľ uviedol, že ho nemožno automaticky použiť na všetky prípady.

Súčasne s podaným rozkladom predložil majiteľ kópie faktúr (22 kusov) za predaj tovarov (predaných licenčným používateľom napadnutej ochrannej známky PARKETT STORE, s. r. o.). V súvislosti s nimi podotkol, že z povahy napadnutej ochrannej známky je zrejmé, že táto sa na jednotlivých faktúrach nevyskytuje, keďže všetky predajne parkiet, plávajúcich podláh a podlahových krytín predávajú tovary iných výrobcov a značiek. Predložené faktúry sú len výberom, ktorý podľa majiteľa postačuje na preukázanie, že

v dobe používania napadnutej ochrannej známky licenčným používateľom sa v jeho predajni predmetné tovary predávali a že predajňu, kde boli vystavené akciové letáky, zákazníci navštevovali.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zrušil a návrh na zrušenie ochrannej známky zamietol.

Podaný rozklad bol zaslaný na vyjadrenie navrhovateľovi na adresu sídla spoločnosti uvedenú navrhovateľom a známu úradu z výpisu z obchodného registra (Bullova 19, 841 01 Bratislava), pričom zásielka sa vrátila s označením „adresát neznámy“. V zmysle ustanovenia § 25 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, ak nemožno doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správnomu orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia zásielky správnomu orgánu za doručенú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že navrhovateľ sa k podanému rozkladu v stanovenej lehote nevyjadril. Nakoľko nevyjadrenie sa k rozkladu v stanovenej lehote nie je prekážkou rozhodnutia, orgán rozhodujúci o rozklade v predmetnej veci rozhodol podľa obsahu pisu.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody.

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, 28, 29, 32 až 34, 39, 49, 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov na jednej strane.

Podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach úrad na návrh tretej osoby zruší ochrannú známku, ak na území Slovenskej republiky nebola skutočne používaná pre tovary alebo služby, pre ktoré je zapísaná počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov; ak majiteľ ochrannej známky nepreukáže opak alebo nemá na jej nepoužívanie oprávnené dôvody platí, že ochranná známka sa na území Slovenskej republiky nepoužívala počas piatich po sebe idúcich rokov. Úrad ochrannú známku nezruší, ak sa ochranná známka medzi uplynutím tohto päťročného obdobia a podaním návrhu na jej zrušenie začala skutočne používať alebo sa jej používanie obnovilo; na používanie ochrannej známky, ktoré sa začalo alebo obnovilo v lehote troch mesiacov pred podaním návrhu na zrušenie ochrannej známky, pričom táto lehota začala plynúť až po uplynutí nepretržitého päťročného obdobia nepoužívania, sa však neprihliada, ak prípravy na toto používanie začali až potom, ako sa majiteľ ochrannej známky dozvedel, že môže byť podaný návrh na jej zrušenie.

Napadnutá kombinovaná ochranná známka č. 203018 „Podlahové CENTRUM“, majiteľa VISIO, s. r. o., Pri Habánskom Mlyne 16, 811 04 Bratislava, s právom prednosti od 11. marca 2002, bola zapísaná do registra ochranných znáмок pre tovary „*lepidlá na priemyselné účely*“ v triede 1, „*laky*“ v triede 2, „*stavebné kovania; kovový spojovací materiál; zámočnicke výrobky; kovania na dvere a okná; kovové lišty, železiarske výrobky*“ v triede 6, „*tesniace obloženia; tesniace materiály; tesniace tmely*“ v triede 17, „*obklady stien a priečok s výnimkou kovových; podlahy, dlážky, stropy, podhlady s výnimkou kovových; parkety; parketové dlážky; okná, okenné rámy, okenice, dvere, zárubne, schody s výnimkou kovových, nekovové lišty, nekovový*

spojovací materiál, pracovné a parapetné dosky, interiérové prvky z dreva“ v triede 19, „linoleá a iné podlahové krytiny“ v triede 27 a služby „sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu s tovarmi; poradenstvo a konzultácie v oblasti predaja parkiet, podláh, obkladov, dverí okien, interiérových prvkov; sprostredkovanie v uvedených činnostiach“ v triede 35, „montáž, kladenie, servis, sanácie a opravy podláh a parkiet, požičiavanie náradia, sprostredkovanie v oblasti uvedených činností“ v triede 37 a „poradenstvo a konzultácie v oblasti montáží parkiet, podláh, obkladov, dverí, okien, interiérových prvkov; sprostredkovanie v uvedených činnostiach“ v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Vyobrazenie napadnutej ochrannej známky:

Podlahové
CENTRUM

Z podaného rozkladu vyplynulo, že majiteľ spochybnil napadnuté prvostupňové rozhodnutie v otázke vyhodnotenia dôkazových materiálov, resp. spochybnil neuznanie preukázania skutočného používania napadnutej ochrannej známky na území Slovenskej republiky v rozhodnom období. Zastával názor, že preukázal skutočné používanie napadnutej ochrannej známky, pričom spolu s rozkladom predložil ďalšie doklady preukazujúce túto skutočnosť. S ohľadom na predložené dôkazové materiály dospel k záveru, že v predmetnom prípade nie sú splnené podmienky na zrušenie napadnutej ochrannej známky v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach.

Čo sa týka výkladu pojmu skutočné používanie ochrannej známky, orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na európsku judikatúru v oblasti ochranných známk, ktorá daný pojem definuje nasledovne: „*článok 12 ods. 1 smernice Rady ES 89/104 o aproximácii legislatívy členských štátov v oblasti ochranných známk musí byť interpretovaný tak, že skutočné používanie ochrannej známky je tam, kde je ochranná známka používaná v súlade s jej základnou funkciou, ktorou je garantovať identitu pôvodu výrobkov a služieb, pre ktoré je zapísaná, za účelom vytvorenia alebo udržania odbytu pre tieto výrobky a služby. Skutočné používanie ochrannej známky nezahŕňa symbolické používanie za účelom udržať práva z ochrannej známky. Pri hodnotení, či je používanie ochrannej známky skutočné, je treba brať do úvahy všetky skutočnosti a okolnosti dôležité na určenie toho, či je obchodné využitie ochrannej známky reálne, najmä je nutné zvážiť, či je takéto používanie chápané ako záruka v predmetnom ekonomickom sektore udržania alebo vytvorenia podielu na trhu výrobkov a služieb chránených ochrannou známkou, povahu predmetných výrobkov a služieb, charakteristiku trhu, a rozsah a frekvenciu používania ochrannej známky“ (rozsudok Európskeho súdneho dvora z 11. marca 2003 vo veci C-40/01 Ansul, analogicky aj rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004 vo veci T-334/01 MFE Marienfelde/OHIM, rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. júla 2006 vo veci T-323/03 La Baronia de Turis/OHIM, ako aj rozsudok Súdneho dvora z 11. mája 2006 vo veci C-416/04 P Sunrider/OHIM).*

V prípade podania návrhu na zrušenie ochrannej známky podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach dôkazné bremeno nesie majiteľ ochrannej známky, voči ktorej návrh smeruje. Majiteľ musí predložiť dôkazové materiály svedčiace o tom, že svoju ochrannú známku v rozhodnom období sám používal, resp. že ju používala tretia osoba s jeho súhlasom (v zmysle § 9 ods. 4 zákona o ochranných známkach sa používanie ochrannej známky treťou osobou so súhlasom majiteľa považuje za riadne používanie ochrannej známky majiteľom). V súvislosti s konkrétnou formou preukázania používania ochrannej známky možno konštatovať, že majiteľ jej používanie musí preukázať v súvislosti s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná a v podobe, v akej je zapísaná v registri ochranných známk, prípadne v podobe líšiacej sa v nepodstatných detailoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť. Používanie ochrannej známky sa posudzuje v zmysle územného princípu, musí byť viazané k územiu Slovenskej republiky a musí spadať do rozhodného časového obdobia. Účelom predmetného zákonného ustanovenia je zamedziť hromadeniu takých ochranných známk v registri, ktoré nie sú ich majiteľmi skutočne používané a môžu brániť iným podnikateľom, aby si dané nepoužívané označenia prihlásili k ochrane a používali ich na svojich výrobkoch a službách.

Návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky bol podaný 13. decembra 2013. Z uvedeného vyplýva, že od registrácie napadnutej ochrannej známky, t. j. od 9. júna 2003 do podania návrhu uplynulo viac ako päť

rokov. Orgán rozhodujúci o rozklade zároveň konštatuje, že berúc do úvahy dátum podania návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky, rozhodným časovým obdobím pre posúdenie jeho relevantnosti je obdobie od 13. decembra 2008 do 13. decembra 2013.

Ako dôkazy o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky majiteľ v konaní o návrhu na jej zrušenie predložil nasledovné dokazové materiály:

- licenčnú zmluvu z 28. decembra 2012 s dodatkom č. 1 z 27. decembra 2013 (dôkaz č. 1),
- letáky (7 ks), týkajúce sa rôznych propagačných akcií (dôkaz č. 2),
- vizitku pána Ing. Jána K., PARKETT STORE, s. r. o. (dôkaz č. 3).

Následne spolu s podaným rozkladom majiteľ predložil 22 faktúr (č. 12PH00406, č. 12PH00701, č. 12PH00721, č. 12PH01210, č. 12PH01285, č. 120100391, č. 12PH02274, č. 12PH02500, č. 120100713, č. 12PH03366, č. 120101576, č. 120101616, č. 120101643, č. 120101667, č. 130100044, č. 1301100253, č. 130100586, č. 130101132, č. 130100948, č. 13PH04363, č. 13PH04620, č. 130101664) z obdobia rokov 2012 a 2013 vystavených dodávateľom PARKETT STORE, s. r. o. (dôkaz č. 4), ktoré podľa jeho názoru preukazujú predaj tovarov v období, do ktorého spadali aj uvedené akciové letáky.

Ako už bolo uvedené, majiteľ v podanom rozklade spochybnil vyhodnotenie predložených dokladov (dôkazy č. 1 – 3) preukazujúcich podľa jeho názoru skutočné používanie napadnutej ochrannej známky.

K uvedenému, ako aj k ďalším predloženým dokladom orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledovné.

Licenčná zmluva z 28. decembra 2012 preukazuje, že majiteľ (poskytovateľ licencie) poskytol spoločnosti PARKETT STORE, s. r. o., Bratislava (nadobúdateľ licencie) výlučné právo na používanie napadnutej ochrannej známky a ochrannej známky č. 203019 pri prevádzkovaní vlastnej podnikateľskej činnosti na dobu jedného roka s účinnosťou od 1. januára 2013. Dodatkom č. 1 z 27. decembra 2013 bola platnosť zmluvy predĺžená do 31. decembra 2014.

Letáky (dôkaz č. 2) sa týkajú rôznych promoakcií v spojitosti s laminátovými podlahami, pričom na každom letáku je znázornené logo spoločnosti PARKETT STORE, s. r. o., ktorá je držiteľom licencie na používanie napadnutej ochrannej známky. Taktiež tieto letáky okrem jedného obsahujú odkaz na internetovú stránku www.parkettstore.sk. Letáky pochádzajú z obdobia od marca 2012 do mája 2013 a je na nich vyobrazená napadnutá ochranná známka. Orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že aj keď predmetné letáky obsahujú napadnutú ochrannú známku, nie je možné z nich s určitosťou odvodiť, či sa skutočne s týmito letákmi spotrebiteľ aj stretol, a ak sa stretol, v akom rozsahu a na ktorých miestach. Inými slovami, z uvedených letákov nie je zrejмый rozsah používania napadnutej ochrannej známky. Predložené letáky svedčia skôr o symbolickom a nie skutočnom použití napadnutej ochrannej známky. Majiteľ v podanom rozklade síce uviedol, že dané letáky boli umiestnené v predajni PARKETT STORE v Petržalke, že v Petržalke boli roznášané aj do schránok, a tiež, že ich distribúciu a tlač si zabezpečoval individuálne, avšak tieto tvrdenia neboli ničím podložené.

Z vizitky pána Ing. Jána K. (dôkaz č. 3) je zřejmý vyobrazenie napadnutej ochrannej známky, ako aj spojitost' so spoločnosťou PARKETT STORE, s. r. o., ktorá bola držiteľom licencie na používanie napadnutej ochrannej známky. Nakoľko však z predmetného dokladu nie je zřejmý dátum vyhotovenia, a ani spôsob, resp. miesto a rozsah použitia, je potrebné tento doklad považovať za irelevantný.

Pokiaľ ide o predložené faktúry, je možné uviesť, že preukazujú predaj rôznych druhov podlahových krytín a príslušných doplnkových tovarov buď priamym predajom alebo fyzickej osobe v období od februára 2012 do novembra 2013. Ani jedna faktúra však neobsahuje napadnutú ochrannú známku, resp. nepreukazuje, že predávané tovary boli označené napadnutou ochrannou známkou, a ani predaj tovarov ako služby pod označením predstavujúcim napadnutú ochrannú známku, ako sa to snažil prezentovať majiteľ.

Na základe zhodnotenia predložených dokazových materiálov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že majiteľ predloženými dokladmi nepreukázal skutočné používanie napadnutej ochrannej známky v súvislosti so zapísanými tovarmi a službami v rozhodnom časovom období od 13. decembra 2008 do 13. decembra 2013.

Majiteľ uviedol, že v danom prípade ide o ochrannú známku, ktorá sa nepoužíva priamo na označenie tovarov a služieb, ale v spojení s nimi, na základe čoho potom odvodil skutočné používanie napadnutej ochrannej známky. K uvedenému je potrebné uviesť, že takéto tvrdenie majiteľa je možné považovať za

irelevantné a účelové. Povinnosťou majiteľa je používať ochrannú známku vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré je zapísaná. Povaha tovarov a služieb, pre ktoré je zapísaná napadnutá ochranná známka, nijakým spôsobom nebráni majiteľovi, aby túto v súvislosti s nimi (priamo na nich alebo na reklamných letákoch a pod.) riadne používal. V tomto prípade však táto skutočnosť predloženými dokladmi nebola v konaní náležite preukázaná. Doklady totiž musia jednoznačne bez pochybností preukazovať používanie ochranej známky na tovaroch a v súvislosti so službami, čo v tomto prípade tak nie je.

Na základe zhodnotenia všetkých predložených dôkazov orgán rozhodujúci o rozklade súhlasí s názorom prvostupňového orgánu, že majiteľ napadnutej ochranej známky v preskúvanom prípade neunesol dôkazné bremeno a relevantným spôsobom nepreukázal, že napadnutá ochranná známka bola predmetom skutočného používania vo vzťahu k zapísaným tovarom a službám v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď na základe návrhu napadnutú ochrannú známku zrušil v celom rozsahu, a to s účinnosťou od 13. decembra 2013.

V konaní o rozklade neboli zistené dôvody, pre ktoré by bolo nutné napadnuté prvostupňové rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Vzhľadom na to je potrebné konštatovať, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné podľa § 244 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov preskúmať súdom.

Mgr. Ľuboš Knoth
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.
Ing. Peter Hojčuš
Patentová a známková kancelária
Osuského 1/A
851 03 Bratislava 5

II.
CHICO, s. r. o.
Bullova 19
841 01 Bratislava